

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Vilho Uomala.

Lehtemme pitkäaikainen avustaja ja ystävä, valokuvaaja A. Vilho Uomala kuoli 2. 10. 1979 Helsingissä lyhyen mutta vaikean sairauden jälkeen. Hän oli syntynyt Terijoella 28. 7. 1910.

Oppikouluvuosiensa jälkeen Vilho Uomala oli aluksi Suomi-Filmin palveluksessa. V. 1937 hän perusti oman, edelleen toimivan valokuvausliikkeen Helsingin keskustaan. Vilho Uomala oli Lehtikuvaajien kerhon jäsen ja myöhemmin Lehtikuvaajat ry:n perustajajäsen ja kuului Olympia-Kuva Oy:n johtokuntaan.

Talvi- ja jatkosotaan Vilho Uomala osallistui TK-elo- ja valokuvaajana. Sotilasarvoltaan hän oli sotilasvirkailija. Osoittaen suurta kiinnostusta kansankulttuuriin hän kuvasi Itä-Karjalan elämää, ihmisiä ja luontoa. Hänen kuviaan ovat tutkijat käyttäneet monissa kalevalaista kulttuuria esittelevissä teoksissa. Vilho Uomala oli myös I luokan radiosähköttäjä ja taitava pikakirjoittaja.

Ilfordin tehtaan valokuvauskilpailussa Vilho Uomala sai ensimmäisen palkinnon ja kutsuttiin Englantiin. Hän teki useita opintomatkoja ulkomaille, mm. Japaniin. Hän kuvasi paljon julkisuuden henkilöitä, kirjailijoita ja taiteilijoita, teollisuus- ja oppilaitoksia sekä suomalaista elämää yli 50 vuoden ajan.

Viime vuonna Karjalan Sivistysseuran johtokunta myönsi Vilho Uomalalle Alpo Sailon mitalin.

Anni Hakavuo o.s. Ahokas uinasi kuolonuneen 6. 11. -79 Helsingissä. Hän oli syntynyt Parikkalassa 9. 12. 1896. Hän solmi avioliiton Hugo Hakavuon kanssa ja vietti 1920–1930-luvun Suojärvellä karjalaiskalevalaisessa ympäristössä. Nimismiespariskunta oli pidetty kansan keskuudessa. Anni-rouva otti osaa naisten yhdistystoimintaan ja toi uusia ajatuksia rajanrahvaan keskuuteen. Helsingin vuosina hän osallistui virkeän suojärveläisten evakkoseuran toimintaan.

Toimitusjohtaja Armi Ratia o.s. Airaksinen kuoli Helsingissä pitkän sairauden jälkeen 3. 10. -79. Hän syntyi Pohjois-Karjalassa Pälkjärvellä.

Hänen ja hänen luomansa Marimekon tarina on, jos mikään, legenda, tosin tosipohjainen kertomus karjalaisesta lahjakkaasta naisesta, yrittäjästä ja samalla taiteilijasta. Airaksisen kauppiasperhe toimi aluksi Pälkjärvellä ja myöhemmin Koivistolla. Oppikoulua hän kävi Joensuuissa ja Viipurissa, taideopintoihin hän perehtyi Viipurissa, Helsingissä ja Saksassa, V. 1935 hän avioitui koivistolaisen Viljo Ratian kanssa. Heidän perustamansa pieni kutomo toimi Viipurissa talvisotaan saakka. 1939–1941 hän toimi vapaaehtoisena työntekijänä puolustusvoimissa. Sodan jälkeen hän haki paikkaa mainostoimistossa näin: ”...paperit paloivat Karjalassa, mutta olen aina pitänyt kirjoittamisesta ja olen myynyt maalaiskaupassa rasvasilliä ja nahkaa ja melkein mitä vain”.

Seitsemän vuoden kuluttua hän miehensä kanssa perusti Printex Oy:n, joka valmisti vahakankaita ja painoi kuvioita asiakkaitten kankaisiin.

Vuonna 1951 perustettiin Marimekko. Tästä alkoi Armin varsinainen luova suurtyö, joka johti hänet ja hänen yrityksensä koko sivistyneen maailman tietoisuuteen. Hänen inspiraatiolähteenään oli suurelta osalta karjalaisuus. Joku on lausunut, että Armiin jäi elämään ”talvisodan henki”.

14-vuotiaana Armi Koivistolla kirjoitti päiväkirjaansa:

”On vain yksi velvollisuus – kauneus

On vain yksi todellisuus – uni

On vain yksi voima – rakkaus.”

Armi Ratia.

Kunnallisneuvos Simo Shemeikka kuoli Tohmajärvellä 13. 11. -79. Hän oli syntynyt Suistamolla 24. 4. 1908. Hänen siunauksensa toimitti rovasti Erkki Piironen.

Pappismunkki Sergei kuoli auton suistuttua Liperin Korpjärveen 9. 11. -79. Maallikkonimensä oli Veli-Pekka Leimu ja hän oli lääketieteen lisensiaatti. Arkkipiispa Paavali vihki hänet pappismunkiksi viime vuonna.

Helvi Setälä.

Marraskuun 7. päivänä kuoli **Helvi Setälä** Santa Elenan sairaalassa Torremolinoksessa Espanjassa ankan taudinkohtauksen murtamana.

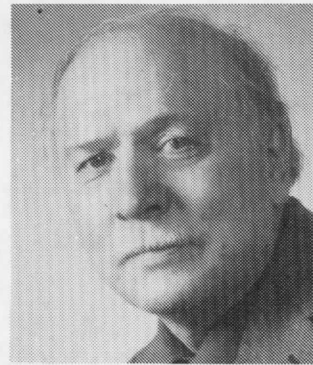
Helvi Irene Setälä syntyi Viipurin maalaiskunnassa 17. 11. 1907. Hän oli Kannaksen Nenosia; vanhemmilla oli tila Talissa. Synnyinseudullaan hän osallistui kaikin voimin rientoihin nuoris- ja urheiluseuroissa, kuoroissa ja lottana. Hän kävi tyttölyseon Viipurissa.

Helsinkiin muutettuaan Helvi Setälä teki pitkän, lähes 25-vuotisen päivätyön Oy Alko Ab:n palveluksessa Helsingin ravintolamyynnin pääkassanhoitajana. Viime vuosina hän vietti eläkepäiviä yhdessä miehensä Voitto Setälän kanssa Espanjan Aurinkorannoilla oman mökin, Casa Irenen, emäntänä ja osallistuen jälleen innokkaasti sikäläisten suomalaisten siirtolaisten rientoihin. Helvi oli iloinen ja elämänmyönteinen karjalatar.

Vainaja poltettiin Madridin krematoriassa; urna siunataan isänmaan multa, Kokemäelle. Miehen lisäksi vainajaa jäivät suremaan kaksi lasta perheineen hänen edellisestä avioliitostaan sekä kaksi sisarta perheineen.

Briha

Pekka Tuntunen kuoli liikenneonnettomuudessa Pohjois-Karjalassa 23. 10. -79. Hän oli syntynyt Repolassa 12. 6. 1900.

Jorma Salonmies.

Filosofian maisteri Jorma Salonmies kuoli 31. 8. Helsingissä. Hän oli syntynyt 3. 12. 1918 Viipurissa ja päässyt ylioppilaaksi Viipurin klassillisesta lyseosta. Filosofian kandidaatin tutkinnon hän suoritti 1946. Imatran Voima Oy:n palvelukseen hän tuli 1945 ja toimi aluksi yhtiön sosiaali- ja tiedotustehtävissä, 1950 hän siirtyi työsuhdetehtävien pariin ja nimitettiin 1961 työsuhdetoimiston päälliköksi. Tässä tehtävässä hän toimi mm. alan ammattijärjestöjen, Voimalaitosten työnantajaliiton ja Voimalaitosrakentajainliiton nimeämänä neuvottelijana useissa työehtosopimusneuvotteluissa.

Karjalaisena Jorma Salonmies oli lähiheimolaistemme lämmin ystävä. Juuri siksi hän jatkosotaan astui Prikaati Kuussaareen, jonka kohtaloihin hän osallistui alusta loppuun. Hän toimi Aunuksen Heimopataljoonassa viestiuupseerina.

Sotien jälkeen hän osallistui Pr. Kuussaaren ja heimotuturien yhteisen perinnejärjestön toimintaan johtoportaan ja vuoden 1972 jälkeen sen puheenjohtajana. Sotilasarvoltaan hän oli luutnantti.

Pekka Miinin kuoli Ruppovaarassa 14. 10. -79. Hän oli syntynyt 12. 6. 1894 Kiimasjärvellä.

KYYKKÄ

Irman Kisat

Lokakuussa pelattavat kyykän Irma Kohon nimeen niveltyneet "Irman kippokisat" ovat muodostuneet valtakunnallisiin kisoihin verrattaviksi suurkilpailuiksi. Lokakuun 6:nä Jyväskylään kilpailemaan saapui 29 kyykkäjoukkuetta ja lähes 150 mies- ja naiskyykkääjää. Nämä jokavuotiset kisat vaativat innostusta, työtä ja varojakin. Kilpailijoita oli saapunut idästä, lännestä, etelästä ja pohjoisesta.

Tulokset:

Joukkueet: 1) Hämeenlinna, 2) Hels. suojärveläiset, 3) Kylmäkoski, 4) Turun Uusi Karjalaseura, 5) Kuusankoski, 6) Pieksämäki, 7) Imatra, 8) Tikkurila.

MIEHET: A-sarja: 1) Kauko Ruppenen, Kylmäkoski +26, 2) Matti Silvast +25, 3) Pentti Harju, Kauhava +24, 4) Seppo Pulkkinen, Pielavesi +24,

5) Sulo Karhu, Nurmes +23, 6) Alekski Karhu, Helsinki +23, 7) Olavi Ahtiainen, Kylmäkoski +23, 8) Olavi Arminen, Imatra +22, 9) Jukka Leppänen, Pieksämäki +22 ja 10) Niilo Leva Pielavesi +22.

Panemme merkille, että kymmenen parhaan miehistelijan joukossa ei ole yhtään hämeenlinnaista, mutta he kuitenkin voittivat joukkuekilvan ja lisäksi sen, että Karhukoplan entisen Suomen mestarin Aleksin edelle kiipesi nurmekselainen "pikkuveli" Sulo Karhu.

B-sarja: 1) Yrjö Neuvonen, Parikkala +24, 2) Teemu Silvennoinen, Tikkurila +20, 3) Pentti Hujanen, Kuopio +19, 4) Aarre Salmi, Kuusankoski +19, 5) Eino Lötjönen, Parikkala +18, 6) Olavi Silvennoinen, Parikkala +16 ja 7) Johannes Kettu, Kuusankoski +15.

C-sarja: 1) Markku Turunen, Varkaus +14, 2) Armas Mannonen, Turku +14, 3) Juha Tiainen, Varkaus +13, 4) Jaakko Jokela, Turku +12, 5) Rauno Tarvainen, Jyväskylä +10.